

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență :

Președinte – Andrei Harghel,

judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Hîncu Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 10 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Hîncu Veaceslav Ivan, născut la 10 martie 1972, originar și domiciliat în s. Bubuieci, str. I. Vieru 5, mun. Chișinău, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 10 iulie - pînă la 21 august 2012;*
- 2. Curtea de Apel Bender din 05 noiembrie 2012- pînă la 10 ianuarie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 28 mai - pînă la 26 iunie 2013;*

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 21 august 2012, Hîncu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 79, 80 Cod penal, la amendă în mărime de 100 unități convenționale, în sumă de 2.000 lei, în folosul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 17 iunie 2012, aproximativ la ora 23:40, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, ne dispunînd de permis de conducere de categorie respectivă, conducea automobilul de model VAZ-2108 cu n/î C AP 368 pe un drum public din s. Mereni, r-nul Anenii-Noi.

Astfel, acțiunile inculpatului Hîncu V. au fost încadrate în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, - *Conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvîrșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, inculpatului Hîncu V., condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 1 an.

În susținerea cerințelor sale, procurorul a invocat că, sentința instanței de fond este prea blândă și nu corespunde gravității faptei imputate. Instanța de judecată, nejustificat a aplicat prevederile art. 79 Cod penal și i-a numit o pedeapsă sub limita prevăzută de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 10 ianuarie 2013, a fost admis apelul declarat de procuror, casată integral sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Hîncu Veaceslav, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unitățile convenționale, în sumă de 14.000 lei, în folosul statului.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Hîncu Veaceslav în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal.

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că instanța de fond incorect i-a aplicat inculpatului prevederile art. 79 Cod penal, deoarece nu a stabilit careva circumstanțe excepționale ce ar da posibilitate aplicării în privința lui Hîncu V. a unei pedepse mai blânde, iar circumstanțele enumerate de instanță nu pot fi considerate excepționale, ele fiind mai mult declarative fără a avea un suport probatoriu.

Mai mult, inculpatul Hîncu V. și-a permis să conducă o unitate de transport, fără a avea permis de conducere și, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt ce putea duce la consecințe grave, punînd în pericol real viața și sănătatea persoanelor din traficul rutier și a celor din jur. Astfel acțiunile lui urmează a fi apreciate ca acțiuni cu grad de pericol sporit.

Avînd în vedere că instanța de fond a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, și, luînd în considerație personalitatea inculpatului, gravitatea faptei săvîrșite, scopul pedepsei în prevenirea de săvîrșirea de noi infracțiuni, instanța de apel a considerat că lui Hîncu V. urmează să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în limitele sancțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, însă fără aplicarea art. 79 Cod penal.

5. Inculpatul Hîncu Veaceslav, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond.

În susținerea cerințelor sale, inculpatul recurent a invocat că instanța de apel incorect a interpretat prevederile art. 75 Cod penal și prin urmare i-a aplicat o pedeapsă neechitabilă.

În acest sens, recurentul a menționat că instanța de apel la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuante stabilite în cauză, și anume de comportamentul lui, că a recunoscut vina, a contribuit activ la petrecerea efectivă a urmăririi penale, a comis pentru prima dată o infracțiune, se căiește de cele săvîrșite, are la întreținere doi copii.

6. Examinând argumentele invocate în recursul ordinar declarat de inculpatul Hîncu Veaceslav, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în caz, în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

6.2. Colegiul penal, reține că instanțele de fond și apel, judecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Hîncu Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, iar instanța de apel corect i-a stabilit pedeapsa în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se susține că instanța de apel rejudecând cauza a aplicat o pedeapsă prea aspră în coraport cu circumstanțele atenuante stabilite în cauză, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4.2, - soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat în cauză este vădit neîntemeiat.

Astfel, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin.(2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii adoptate în cauza inculpatului Hîncu V. și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de inculpatul Hîncu V., ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul *Hîncu Veaceslav Ivan*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 10 ianuarie 2013, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 10 iulie 2013.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu

Curtea Supremă de Justiție

**DISPOZITIVUL
DECIZIE**

26 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență :

Președinte – Andrei Harghel,

judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Hîncu Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 10 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Hîncu Veaceslav Ivan, născut la 10 martie 1972, originar și domiciliat în s. Bubuieci, str. I. Vieru 5, mun. Chișinău, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 10 iulie - pînă la 21 august 2012;*
- 2. Curtea de Apel Bender din 05 noiembrie 2012- pînă la 10 ianuarie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 28 mai - pînă la 26 iunie 2013;*

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul ***Hîncu Veaceslav Ivan***, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 10 ianuarie 2013, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 10 iulie 2013.

Președinte

Andrei Harghel

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu